

Fikk publikumsprisen for beste stand for fjerde år på rad:

Bergensfakultetet klarte det – igjen!

Nå er det ikke bare en tradisjon, men det er faktisk blitt en vane at det er Det odontologiske fakultet som stikker av med publikumsprisen under forskningsdagene i Bergen. Lørdag 23. september ble de stemt frem igjen. Drivkraften bak det hele, Gry Kibsgaard, antropolog og forskningskonsulent ved Bergensfakultetet, forteller at de har funnet nøkkelene til suksess gjennom å henvende seg til barn, og bruke et formidlingsteam sammensatt av mest yngre, men også noen eldre forskere.

Det overordnede temaet på årets forskningsdager var etikk – med viten og vilje. Det odontologiske fakultet i Bergen angrep saken ved å sette søkelyset på metode og datamateriale.

- Hvorfor har dere slik suksess hos publikum?
- Vi har funnet en oppskrift som fungerer. Hvert år bestemmer vi oss for

Max (6) og May (4) syntes det var veldig spennende, og litt vanskelig, å være etterforskere i tannfeens detektivbyrå.

å kommunisere med dem som er cirka 10–12 år. På den måten treffer vi barn og legfolk i alle aldre. Ikke minst ved at vi legger vekt på å bruke et lett tilgjengelig språk. Videre tar vi alltid utgangspunkt i forskerutdanningskandidater og deres prosjekter. Dette er en god anledning til å få nyere forskning og unge forskere frem i lyset, og kandidatene får en god mulighet til å få erfaring med forskningsformidling. Med i teamet har vi også alltid studentforskere og etablerte forskere ved fakultetet. Slik får vi et godt tverrfaglig formidlingsteam.

– Er odontologene gode formidlere?

– Ja, de er veldig gode. De er vant til å kommunisere, til å ta initiativ og snakke så folk forstår. De tar tak i folk som kommer til standen, inviterer dem inn og guider dem igjennom, uten å forlate dem alene. Vi har alltid oppgaver som skal løses på standen, og alle blir lovet igjennom og får prøvd ut de ulike aktivitetene. Ingen går derfra uten å ha fått en premie heller.

– Hvilke oppgaver hadde dere i år?

– Med utgangspunkt i et ønske om å problematisere metode, tok vi tak i fremgangsmåten som ofte benyttes ved aldersvurdering, av for eksempel asylsøkere. Og bittidentifikasjon, slik man av og til har identifisert forbrytere. En oppgave dreide seg om aldersvurdering ved hjelp av forstørrelsesglass og røntgenbilde. En annen oppgave var bittidentifikasjon av en angivelig tyv

Foto: Jørgen Barth

ved hjelp av bittmerker i eple og brunost. Med tittelen «Tenner gir spor – tannlegen som detektiv» ønsket vi også å presentere tannbanken, som er et prosjekt knyttet til den nasjonale mor- og barnundersøkelsen.

Tannbanken er en biobank hvor vi oppbevarer tenner til bruk i forskning, og ved hjelp av vår egen tannfe fikk vi fortalt om tannbanken som forskningsverktøy.

– Ligger det mye arbeid bak det dere gjør på forskningsdagene?

– Ja, vi legger masse ressurser i dette og forbereder oss grundig. Det er et stort løft, med mye planlegging og mange dugnadstimer. Opplegget blir blant annet også alltid testet på en skoleklasse i forkant. Dette gjør vi fordi vi synes det er viktig. Vi vil gjerne synes og få et godt rykte eksternt. Samtidig ser vi verdien av å bygge tverrfaglige team internt. Vi får mye igjen for innsatsen, derfor synes vi det er verdt det, sier Gry Kibsgaard, som har mottatt ikke mindre enn fire store tinnfat på vegne av Bergensfakultetet. Fatet blir alltid hengt på veggen hos dem som har bidratt mest. I år er det biomaterialmiljøet ved fakultetet som får et fat på veggen.

Ellen Beate Dyvi